

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ I. K.**, bytom R. a **2/ I. K.**, bytom G., obaja zastúpení Mgr. Silvia Kaveschánová, advokátka so sídlom Trnavská cesta 104, 821 01 Bratislava, proti žalovaným: **1/ Československá obchodná banka, a.s.**, IČO: 36 854 140, so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, **2/ Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o.**, IČO: 36 583 936, so sídlom Masarykova 21, 040 01 Košice, **3/ A.. P.**, bytom R., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr Juraj Juríček, s.r.o., so sídlom Robotnícka 5, P.O.Box 43, 830 00 Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Juraj Juríček, **4/ N. P.**, bytom S., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr Juraj Juríček, s.r.o., so sídlom Robotnícka 5, P.O.Box 43, 830 00 Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Juraj Juríček, **5/ J. M.**, bytom S. **o neplatnosť dobrovoľnej dražby**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 C 31/2011, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2013, sp. zn. 6 Co 296/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a.**

Žalobcovia 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalovanému 3/ náhradu trov dovolacieho konania v sume 167,73 € Advokátskej kancelárii JUDr Juraj Juríček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Robotnícka 5, P. O. BOX 43 do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 18. apríla 2012, č.k. 7 C 31/2011-232 určil, že opakovaná dobrovoľná dražba konaná dňa 10. decembra 2010 o 8:30 hod. na Notárskom úrade JUDr. Dalmy Nurnbergerovej, so sídlom Hlavná 49, Šamorín, navrhovateľom ktorej bol žalovaný 1/, organizovaná žalovaným 2/, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti: stavba so súpis. č. X. na parc. č. X., stavba so súpis. č. X. na parc. č. X., parc. č. X. o výmere 307 m² zastavané plochy a nádvoria a parc. č. X. o výmere 319 m² zastavané plochy a nádvoria, všetky zapísané na LV č. X., vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, katastrálne územie Trnávka, obec Bratislava – m.č. Ružinov, okres Bratislava II (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), ktorých predchádzajúcimi vlastníckmi boli žalobcovia 1/ a 2/ je neplatná. V časti o určenie, že účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu dňa 10. decembra 2010, súd prvého stupňa návrh zamietol. Zároveň zamietol aj návrh voči žalovaným 4/ a 5/ a rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že nakoľko bol dražobník pre nesplnenie podmienok ust. § 17 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dobrovoľných dražbách“) povinný upustiť od dražby podľa § 19 ods. 1 písm. d/ zákona o dobrovoľných dražbách, boli týmto žalobcovia dotknutí na svojich právach, nakoľko sa uskutočnila dražba, ktorá sa konať nemala a na ktorej došlo k predaju nehnuteľnosti v ich vlastníctve za cenu podstatne nižšiu, ako bola jej všeobecná cena určená znaleckým posudkom. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že žalobcovia boli osobami dotknutými na svojich právach porušením zákona o dobrovoľných dražbách, a teda boli aktívne legitimovaní na podanie návrhu na určenie neplatnosti dražby.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/, 2/ a 3/ rozsudkom zo 14. októbra 2013, sp. zn. 6 Co 296/2012 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že návrh žalobcov 1/ a 2/ zamietol z dôvodu, že uznal za dôvodnú odvolaciu námietku, že dotknutým na svojich právach sa mohol cítiť jedine Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy a jedine ten sa mohol žalobou domáhať určenia neplatnosti dražby. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že má za to, že dotknutí na svojich právach porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách žalobcovia neboli, a teda nie sú aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 dos. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Samotná existencia porušenia zákona o dobrovoľných dražbách, ktorej následkom je neplatnosť dobrovoľnej dražby, nepreukazuje

skutočnosť, že práve žalobcovia boli dotknutí na svojich právach, a to konkrétne na svojom vlastníckom práve k predmetným nehnuteľnostiam. Odvolací súd uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ neboli dotknutí na svojich právach aj vzhľadom na zistený skutkový stav a to, že išlo o v poradí už druhé kolo dražby, pričom dňa 22. októbra 2010 uzatvoril žalovaný 1/ ako navrhovateľ dražby a žalovaný 2/ ako dražobník zmluvu o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby, kde okrem iného bola dohoda na najnižšom podaní 550 000,- € s možnosťou zníženia na 50 % sumy určenom znaleckým posudkom. Ďalej konštatoval, že porušenie zákona o dobrovoľných dražbách podľa § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách, a to neoznámenie dražby správne mu správncovi dane preto nemohlo mať žiaden vplyv na priebeh dražby (na počet účastníkov dražby a ani na najvyššie podanie zo strany žalovaného 3/, prípadne na cenu dosiahnutú vydražením) a nemohlo spôsobiť, že žalobcovia boli dotknutí na svojich právach.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli dovolaním žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej spoločne aj „žalobcovia“) a žiadali ho zrušiť z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ust. § 241 ods.2 písm. c/ O.s.p. a z dôvodu, že im odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p. a to tým, že z dôvodu nesprávneho záveru o nedostatku vecnej legitímácie žalobcov v spore, porušil ich právo na uplatnenie si svojich procesných práv, čím ich diskriminoval. Podľa žalobcov k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ale aj samotným rozhodnutím súdu o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie navrhovateľa v spore, ak záver o tejto otázke nie je správny. K nesprávne mu právne mu posúdeniu žalobcovia v dovolaní uviedli, že ak došlo k pochybeniu zo strany dražobníka, je povinnosťou súdu zjednať nápravu, a to práve na základe žaloby podľa ust. § 21 zákona o dobrovoľných dražbách. Podľa názoru žalobcov ustanovenie § 19 ods. 1 písm. d/ zákona o dobrovoľných dražbách ukladá dražobníkovi upustiť od dražby najneskôr do jej začatia v prípade, ak neboli splnené podmienky ustanovené v § 13 a § 17 zákona o dobrovoľných dražbách, bez ohľadu na ich charakter, obsah či význam z pohľadu dražobníka či inej osoby. Ďalej uviedli, že ak sa jedná o taký výkon dobrovoľnej dražby, ktorá je v rozpore so zákonom o dobrovoľnej dražbe, kde dražobník pochybil porušením svojich základných povinností mu zákonom o dobrovoľných dražbách uložených, za nesplnenie ktorých mu priamo zákon o dobrovoľných dražbách kategoricky ukladá od dražby upustiť a túto nevykonať, vždy je potrebné takto vykonanú dražbu určiť za neplatnú. Odvolací súd podľa žalobcov nesprávne právne posúdil aj otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov.

K dovolaniu sa vyjadrili žalovaní 1/, 2/ a 3/ a žiadali dovolanie odmietnuť a napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Keďže v prejednávanej veci smeruje dovolanie proti zmeňujúcemu výroku rozsudku, je dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zmenil vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa procesne prípustné (§ 238 ods. 1 O.s.p.)

Dovolací súd sa obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát). Rovnako je dovolací súd povinný zaoberať sa tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to aj v prípade, že neboli účastníkom výslovne namietané, pokiaľ je dovolanie procesne prípustné.

Žalobcovia existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vzhľadom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu (ne) bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Právne posúdenie veci súdom (namietané žalobcami) je realizáciou rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posúdením súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom) sa dáva výslovne do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym posúdením veci zaujatým v príslušnej veci. Takýmto prípadne aj (nesprávnym právnym posúdením veci) súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia a neodníma mu možnosť konať pred súdom (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie tohto súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003, tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 282/2006, 3 Cdo 174/2005, 4 Cdo 165/2003).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznával.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa odníme účastníkovi možnosť pred súdom konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní na súdoch nižších stupňov k odňatiu možnosti navrhovateľovi konať, vzal dovolací súd na zreteľ, že vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu, z ktorého vzišlo dovolaním napadnuté rozhodnutie, prebehlo podľa zásad spravodlivého konania.

K námietke žalobcov, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Žalobcovia v dovolaní namietajú, že žalovaný 2/ mal v zmysle ust. § 19 ods. 1 písm. d/ zákona o dobrovoľných dražbách upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, keďže nebola splnená podmienka ustanovená v § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách. Ďalej namietajú, že odvolací súd v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil otázku ich aktívnej vecnej legitímácie, keď konštatoval, že v dôsledku porušenia § 17 ods. 5 písm. f/ a § 19 ods. 1 písm. d/ zákona o dobrovoľnej dražbe žalovaným 2/ neboli žalobcovia dotknutí na svojich právach a teda neboli aktívne vecne legitímovaní v predmetnom súdnom konaní, ale jediný kto bol podľa odvolacieho súdu v dôsledku porušenia zákona o dobrovoľnej dražbe dotknutý na svojich právach, bol Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy.

Podľa § 21 zákona o dobrovoľných dražbách sa môže ten, kto bol dotknutý porušením zákona o dobrovoľnej dražbe, domáhať na súde určenia jej neplatnosti, a to (okrem niektorých výnimiek) v prepadnej trojmesačnej lehote. Žalobcovia uplatňujú v podstate jeden dôvod neplatnosti dražby, a to v dôsledku porušenia ustanovenia § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akou je aj žaloba o určenie neplatnosti dražby) je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť. Podľa ustálenej judikatúry súdov naliehavý právny záujem o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcov, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým.

Na ustálenie záveru, že žalobcovia sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o neplatnosť dražby nepostačuje len samotný fakt, že žalobcovia sami o sebe tvrdia, že boli porušením predmetných ustanovení zákona priamo dotknutí na svojich právach. V každom konkrétnom prípade je vždy potrebné skúmať, o porušenie akých ustanovení zákona sa jedná a aké má toto porušenie následky voči konkrétnemu žalobcovi. Nie každé porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách je zásahom do práv žalobcu ako pôvodného vlastníka predmetu dražby a zakladá jeho aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o neplatnosť dražby. Na určenie, či určitá osoba je aktívne legitimovaná na podanie žaloby o neplatnosť dražby je potrebné skúmať, či bolo porušené právo žalobcu a tiež či existuje kauzálny nexus medzi takýmto porušením práv a namietaným porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách plynie, že žalobou tam uvedenou sa uplatňuje právo na určenie neplatnosti dražby. Ide preto vo svojej podstate o právo relatívnej neplatnosti dražby, ktoré sa (na rozdiel od relatívnej neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka) uplatňuje vždy len žalobou. Takáto žaloba má tak dvojakú povahu – jednak je procesným úkonom v zmysle O.s.p., ale je tiež hmotnoprávnym úkonom občianskeho práva, a to výkonom práva plynúceho z § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách (ide o podobnú situáciu, ako pri výkone práva odporovať právnemu úkonu, ktoré sa tiež uplatňuje len žalobou podľa § 42 ods. 1 Občianskeho zákonníka.) Treba preto dôsledne odlišovať náležitosti a následky oboch úkonov. Súd v konaní o podanej žalobe dôkazmi verifikuje tvrdené skutkové okolnosti a právne ich kvalifikuje, rovnako verifikuje i tvrdené porušenie práv žalobcu a po zistení, že sú splnené predpoklady uvedené v § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, teda že žalobcovi hmotnoprávne vzniklo právo domáhať sa neplatnosti dražby, túto neplatnosť vysloví rozsudkom.

Dovolací súd uvádza, že účelom ustanovenia § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách je ochrana správcu dane z nehnuteľností ako budúceho veriteľa voči vydražiteľovi predmetu dražby ako prípadnému dlžníkovi na dani z nehnuteľností pred neoprávneným zasahovaním do jeho práv spočívajúcich vo vzniku daňovej povinnosti z dane nehnuteľností vydražiteľa. Doručovanie oznámenia o dražbe podľa § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách teda nesleduje ochranu vlastníka predmetu nehnuteľnosti resp. dlžníka záložného veriteľa, ale inú osobu, ktorej vzniká postavenie správcu dane z nehnuteľností voči vydražiteľovi ako daňovníkovi s daňovou povinnosťou a vo vzťahu ku ktorej zákonodarca určil povinnosť dražobníkovi oznamovať vyhlásenie dražby.

Otázku vecnej legitímácie žalobcov ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva je potrebné posúdiť predovšetkým z pohľadu, či žalobcovia boli subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 3 Cdo 192/2004).

Zákon o dobrovoľných dražbách poskytuje ochranu vlastníkovi predmetu nehnuteľnosti resp. dlžníkovi záložného veriteľa v rozsahu informačnej povinnosti dražobníka o skutočnosti, že došlo k vyhláseniu konania dražby v ustanovení § 17 ods. 5 písm. a/ zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko je jednou z osôb, ktorým má dražobník povinnosť zasielať oznámenie o dražbe. Dovolací súd nezistil porušenie ustanovenia § 17 ods. 5 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách voči žalobcom, pretože nedoručením oznámenia o opakovanej dražbe miestne príslušnému správcovi dane neboli dotknutí. Táto skutočnosť nemala vplyv na priebeh a výsledok dobrovoľnej dražby a ani na spôsob rozvrhu výt'ážku dražby. I keď by mal dražobník vedomosť o pohľadávke správcu dane z nehnuteľnosti voči žalobcom v čase uskutočnenia rozvrhu výt'ážku dražby, táto pohľadávka správcu dane by uspokojovaná nebola, keďže z výt'ážku dražby neboli plne uspokojené ani pohľadávky so skorším podaním.

Vzhľadom k tomu, že ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách upravujúci aktívnu vecnú legitimáciu v konaní o neplatnosť dražby, zakotvuje, že domáhať sa určenia neplatnosti dražby v dôsledku porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcov tvrdiacich, že akékoľvek porušenie zákona o dobrovoľných dražbách zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcov, a to z dôvodu, že boli pred konaním dražby vlastníkami predmetu dražby.

Akékoľvek porušenie zákona o dobrovoľných dražbách nie je dostatočným dôvodom na určenie neplatnosti dražby, ale relevantné je len také porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach. Nedoručenie oznámenia o dražbe správcovi dane z nehnuteľností je, za skutkového stavu preukázaného v konaní, bez právneho významu vo vzťahu k žalobcom. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že vykonaná dražba by vo vzťahu k žalobcom prebehla rovnakým spôsobom, bez ohľadu na to, či žalovaný 2/ doručoval oznámenie o dražbe správnemu správcovi dane alebo nie. Dôležitosť posúdenia relevantnosti porušenia ustanovení zákona o dobrovoľnej dražbe vo vzťahu k osobe tvrdiacej existenciu dotknutia na právach, čo do výkladu ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyjadril aj zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu č. 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „dôvodová správa“), ktorý k uvedenému ustanoveniu uviedol, že aktívnu legitimáciu na vedenie konania o neplatnosť dražby má každá osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach porušením ustanovení zákona. Nepostačí akékoľvek porušenie ustanovenia zákona, ale len také, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach. Podľa dôvodovej správy nebolo zámerom predkladateľa kauzisticky vypočítavať jednotlivé prípady, kedy o relevantné poškodenie práv osoby by sa jednalo a necháva sa riešenie tejto otázky výlučne na súdnu prax.

Predmetné pochybenie žalovaného 2/ teda nemohlo založiť neplatnosť dražby, nakoľko pre právne posúdenie veci je rozhodujúce zistenie, že žalobcovia boli oboznámení s úplným znením oznámenia o dražbe a predmetný nedostatok im nespôsobil žiadnu ujmu na právach.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcov nie je dôvodné a preto ho zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí v tomto konaní úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný 3/ podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania a požadovanú náhradu vyčíslil vo vyjadrení k dovolaniu a v jeho prílohe. Dovolací súd mu priznal náhradu za dva úkony právnej služby advokáta, a to prevzatie a príprava zastúpenia v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a vypracovanie písomného vyjadrenia žalovaného 3/ k dovolaniu žalobcov v súlade s ustanovením § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky. Sadzbu za jeden úkon právnej služby určil dovolací súd podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 61,85 €, čo s režijným paušálom § 16 ods. 3 vyhlášky (8,04 €) a DPH predstavuje spolu za oba úkony právnej služby 167,73 €. Dovolací súd ostatným žalovaným žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že im v súvislosti s ním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. novembra 2015

JUDr. Eubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová